Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

Nr. 95.284 van 10 mei 2001

A. 96.171/XIII-1894.

In zake : 1. **SALESSE** Jean-Jacques,

2. **BONMASSAR** Alessandro,

die beiden woonplaats hebben gekozen bij
Mr. Alain LEBRUN, advocaat,
rue du Ruisseau 55
4000 Luik,

tegen :

het Waals Gewest, vertegenwoordigd door zijn Regering,

dat woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Pierre LAMBERT, advocaat,
Defrélaan 19
1180 Brussel.

Tussenkomende partijen :

1. **de stad Genepiën,**

2. **de gemeente Eigenbrakel,**

3. **de HEINZELIN de BRAUCOURT** Pascal,

4. **de VIJLDER** Michel,

die allen woonplaats hebben gekozen bij
Mr. Tangui VANDENPUT, advocaat,
Louizalaan 390/12
1050 Brussel.

DE VOORZITTER VAN DE XIIIe KAMER,

Gezien het op 3 oktober 2000 ingediende verzoekschrift, waarbij Jean-Jacques SALESSE en Alessandro BONMASSAR de nietigverklaring vorderen van de stedenbouwkundige vergunning die de Minister van Ruimtelijke Ordening, Stedenbouw en Leefmilieu op 14 juli 2000 uitgereikt heeft aan het Waals Ministerie

van Uitrusting en Vervoer, wegendirectie Waals-Brabant, waarbij de handhaving van de voorlopige verbindingsweg tussen de RN 25 en de RN 237 te Thines (Nijvel), percelen kadastraal bekend 7e afdeling, sectie A, nrs. 1g, 1f en 203d, toegestaan wordt voor de duur van zes jaar;

Gelet op arrest nr. 93.341 van 16 februari 2001 waarbij de tenuitvoerlegging van de bestreden vergunning wordt geschorst, waarbij aan de verwerende partij bevolen wordt vanaf 16 maart 2001 het verkeer te verbieden op de weg waarop de voormelde vergunning betrekking heeft en waarbij ze veroordeeld wordt tot het betalen van een dwangsom van een miljoen frank per dag vertraging die wordt opgelopen bij de uitvoering van het genoemde arrest, welke dwangsom pas vanaf 16 maart 2001 opeisbaar wordt;

Gelet op de kennisgeving van het arrest aan de partijen;

Gezien het verzoek tot voortzetting van de rechtspleging, ingediend door de verwerende partij;

Gezien de op 20 maart 2001 ingediende verzoekschriften, waarbij de stad Genepiën, de gemeente Eigenbrakel, Pascal de HEINZELIN de BRAUCOURT en Michel de VIJLDER vragen als tussenkomende partij te mogen optreden;

Gezien het verslag van Mw. VOGEL, auditeur bij de Raad van State, opgemaakt op basis van de artikelen 12 en 94 van de algemene procedureregeling;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 5 april 2001, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij ze opgeroepen worden om te verschijnen op de openbare terechtzitting van 25 april 2001;

Gehoord het verslag van de heer HANOTIAU, kamervoorzitter;

Gehoord de opmerkingen van Mr. D. BRUSSELMANS, loco Mr. A. LEBRUN, advocaat, die voor de verzoekende partijen verschijnt, van Mr. B. HENDRICKX, loco Mr. P. LAMBERT, advocaat, die voor de verwerende

partij verschijnt, en van Mr. T. VANDENPUT, advocaat, die voor de tussenkomende partijen verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van Mw. VOGEL, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat, bij verzoekschriften ingediend op 20 maart 2001, de stad Genepiën, de gemeente Eigenbrakel, Pascal de HEINZELIN de BRAUCOURT en Michel de VIJLDER vragen als tussenkomende partij te mogen optreden; dat er grond bestaat om die verzoeken in te willigen;

Overwegende dat de toedracht van de zaak uiteengezet is in arrest nr. 93.341 van 16 februari 2001;

Overwegende dat de verzoekende partijen een tweede middel, eerste onderdeel, ontlenen aan schending van artikel 7 van het decreet van 11 september 1985 houdende organisatie van de milieu-effectbeoordeling in het Waals Gewest en van artikel 8 van het besluit van de Waalse Gewestexecutieve van 31 oktober 1991vastgesteld ter uitvoering van het decreet van 11 september 1985, doordat de bewoordingen van het voorafgaande milieu-effectrapport onvolledig, onwaarachtig en tegenstrijdig zijn, in die mate dat het de overheid niet op een degelijke wijze inzicht heeft verschaft in alle aspecten van het project; dat ze betogen dat in het bij de aanvraag gevoegde voorafgaande milieu-effectrapport opzettelijk de ongunstige weerslag van het project voor het gehucht Thines wordt geminimaliseerd, doordat er op identieke wijze bepaalde afzwakkende gegevens van het voorafgaande milieu-effectrapport van 1994 in worden overgenomen; dat ze voorts stellen dat deze minimalisering van de hinder de verwerende partij kennelijk heeft misleid, waardoor ze er in de bestreden handeling aldus ten onrechte van uitgegaan is dat de kwestie van de toename van het verkeersaanbod op de RN 237 te Thines "te maken heeft met de verenigbaarheid tussen het profiel van de verkeersweg waarop de aanvraag betrekking heeft en de verkeersstromen; dat deze aangelegenheid niet tot mijn bevoegdheid behoort"; dat de verzoekende partijen eraan herinneren dat in het arrest DE L'ARBRE c.s. nr. 48.823 van 30 augustus 1994 de Raad van State het middel ontleend aan ontoereikendheid van het voorafgaande milieu-effectrapport wat betreft de hinder voor de inwoners van Thines ernstig bevonden heeft; dat ze stellen dat gedurende de zes jaar die sindsdien verlopen zijn hun vrees bewaarheid is geworden, aangezien het verkeer tussen augustus 1994 (vóór het openstellen van de voorlopige

verbindingsweg) en maart 1999 met 121% zou zijn toegenomen, en aan die toename, zoals de steller van het voorafgaande milieu-effectrapport zelf heeft toegegeven, hoegenaamd geen einde zou zijn gekomen;

Overwegende dat het voorafgaande milieu-effectrapport precies, juist en volledig dient te zijn;

Overwegende, ten aanzien van het vereiste van juistheid, dat uit de verklaringen die de vertegenwoordiger van de Minister van Uitrusting en Vervoer gedaan heeft op de terechtzitting van 13 februari 2001 waarop de vordering tot schorsing onderzocht is, blijkt dat de cijfers die vervat waren in het voorafgaande milieu-effectrapport dat gevoegd was bij de aanvraag verkeerd waren; dat in arrest nr. 93.341 van 16 februari 2001 in de volgende bewoordingen uitdrukkelijk gewezen is op deze verklaring van de vertegenwoordiger van de minister :

> "Overwegende dat volgens het voorafgaande milieu-effectrapport het autoverkeer sinds 1994 toegenomen is; dat evenwel ter terechtzitting de vertegenwoordiger van de Minister van Uitrusting en Vervoer verklaard heeft dat de cijfers die vervat waren in het voorafgaande milieu-effectrapport verkeerd waren in die zin dat ze overdreven waren, en hij andere cijfers heeft gegeven";

dat de vertegenwoordiger van de minister op de terechtzitting van 13 februari 2001 immers uitgelegd heeft dat de "resultaten van de tellingen" die gevoegd waren bij het voorafgaande milieu-effectrapport van december 1999 in verschillende opzichten verkeerd waren en dat de cijfers bij de "resultaten van de tellingen" die gevoegd waren bij het voorafgaande milieu-effectrapport overdreven zijn; dat de vertegenwoordiger van de minister op de terechtzitting een grondplan heeft afgegeven waarop de resultaten van de tellingen van 5 tot 12 februari 2001 aangegeven waren, uit welke resultaten blijkt dat het verkeersaanbod 11.969 voertuigen/dag zou bedragen op de voorlopige verbindingsweg, 2.639 voertuigen/dag te Fonteny en 14.515 voertuigen/dag te Thines, in plaats van respectievelijk 13.353, 5.786 en 19.139 voertuigen/dag zoals aangegeven in de "resultaten van de tellingen"; dat de toename van het verkeersaanbod dus minder bedraagt dan die welke in het voorafgaande milieu-effectrapport aangegeven wordt; dat uit de uitleg die verstrekt is ter terechtzitting blijkt dat het voorafgaande milieu-effectrapport, zoals de steller ervan zelf heeft toegegeven, kennelijk onjuist is; dat de erkende onjuistheden betrekking hebben op essentiële beoordelingsgegevens van de aanvraag en het voorafgaande milieu-effectrapport in zijn geheel onbetrouwbaar maken;

Overwegende dat het voorafgaande milieu-effectrapport evenmin voldoet aan het vereiste van precisie; dat immers bepaalde gegevens die voorkomen in het voorafgaande milieu-effectrapport van juni 1994 overgenomen zijn in het voorafgaande milieu-effectrapport van december 1999, zonder dat ze geactualiseerd zijn; dat aldus de volgende zin staat op bladzijde 11, punt 3.10.2 (eerste lid, tweede zin) van het voorafgaande milieu-effectrapport van juni 1994 : "Merk op dat op de N 237 het verkeersaanbod tussen Genepiën en Nijvel aanzienlijk blijft (het wordt geschat op meer dan 11.000 voertuigen/dag)"; dat dezelfde schatting vermeld wordt in het voorafgaande milieu-effectrapport van december 1999 (bladzijde 8, punt i : "weerslag van de verwachte toename van het af- en aanrijden", eerste lid, tweede zin) : "Merk op dat op de N 237 het verkeersaanbod tussen Genepiën en Nijvel aanzienlijk blijft (het wordt geschat op meer dan 11.000 voertuigen/dag)"; dat de steller van het voorafgaande milieu-effectrapport de cijfers dus niet heeft aangepast aan de resultaten van de tellingen verricht in maart 1999, die gevoegd waren bij datzelfde voorafgaande milieu-effectrapport; dat deze onduidelijkheden in het voorafgaande milieu-effectrapport tot gevolg hebben gehad dat de weerslag van de vernieuwing van de vergunning voor de inwoners van Thines geminimaliseerd werd, en dat ze van die aard waren dat de overheid die zich over de aanvraag moet uitspreken misleid werd;

Overwegende dat het voorafgaande milieu-effectrapport evenmin volledig is, doordat erin voorbijgegaan wordt aan een aantal belangrijke punten, te weten de nadelen van het project voor de inwoners van Thines; dat in de volgende passages van het voorafgaande milieu-effectrapport met geen woord gerept wordt van deze nadelen :

– onder de vermelding "chronologisch overzicht", bladzijde 4, eerste lid, van het voorafgaande milieu-effectrapport staat : "De aanleg van deze voorlopige verbindingsweg heeft het mogelijk gemaakt het wegvak van de RN 25 vanaf de oprit van Promelles snel in gebruik te nemen, en aldus Promelles en Fonteny te ontlasten van een groot deel van het doorgaand verkeer door die twee gemeenten"; met geen woord wordt gerept van de toename van het verkeersaanbod in het gehucht Thines die het gevolg is van die regeling;

– noch in punt 2, f, "onverwachte toename van het af- en aanrijden - werking van de verbindingsweg" (bladzijde 5), noch in punt 3, b, "verenigbaarheid met de omgeving" (bladzijde 7), noch in punt 3, e, "geluidsniveau" (bladzijde 8), wordt gewag gemaakt van de nadelen van de handhaving van de voorlopige verbindingsweg voor de inwoners van Thines;

Overwegende dat het bij de vergunningsaanvraag gevoegde voorafgaande milieu-effectrapport derhalve kennelijk niet juist, noch precies of volledig is; dat het eerste onderdeel van het tweede middel kennelijk gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De verzoekschriften tot tussenkomst, ingediend door de stad Genepiën, de gemeente Eigenbrakel, Pascal de HEINZELIN de BRAUCOURT en Michel de VIJLDER in de rechtspleging in kort geding, worden ingewilligd.

Artikel 2.

Vernietigd wordt de stedenbouwkundige vergunning die de Minister van Ruimtelijke Ordening, Stedenbouw en Leefmilieu op 14 juli 2000 uitgereikt heeft aan het Waals Ministerie van Uitrusting en Vervoer, wegendirectie Waals-Brabant, waarbij de handhaving van de verbindingsweg tussen de RN 25 en de RN 237 te Thines (Nijvel), percelen kadastraal bekend 7e afdeling, sectie A, nrs. 1g, 1f en 203d, toegestaan wordt voor de duur van zes jaar.

Artikel 3.

De kosten, bepaald op 48.000 frank, komen ten laste van de verwerende partij ten belope van 28.000 frank en ten laste van de tussenkomende partijen ten belope van 5.000 frank elk.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de XIIIe kamer, op tien mei tweeduizend en één door :

de HH.	HANOTIAU,	kamervoorzitter,
	SCOHY,	griffier.

De Griffier, **De Voorzitter,**

G. SCOHY. **M. HANOTIAU.**

**VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.**